

(Alliteration, Reim u. s. w.) Verz. d. Oxf. H. 87, a, 1. 207, a, 33. 208, a, No. 489. 209, b, No. 493. 210, a, N. 1. — Vgl. श्रृङ्गालंकार.

शब्दालोक (शब्द + आ०) m. Titel eines Werkes HALL 89. ०रुक्ष्य n. desgl. 39. fg. 39. ०विवेक m. desgl. 39.

शब्दिन् (von शब्द) adj. von Geräusch begleitet AV. 19, 36, 3. स्तनितो-त्कुष्ट० (०नादिन् die neuere Ausg.) HARIV. 8129.

शब्देन्दुशेखर Titel eines Commentars zur Siddhāntakaumudī COLEBR. Misc. Ess. 2, 13. fg. 41. HALL 137. Verz. d. Oxf. H. 161, a, No. 354. Notices of Skt Mss. 202. ०दोषोद्धार m. Titel einer Nachweisung von Fehlern in diesem Werke 83. — Vgl. बृहच्छब्देन्दुशेखर.

शब्देन्द्रिय (शब्द + इ०) n. das Organ zur Wahrnehmung der Laute, Ohr SUCH. 1, 313, 2.

शब्देदधि m. Meer der Worte, Wortschatz Verz. d. Oxf. H. 171, a, 9.

1. शम्, शमीष, शमीधम् P. 7, 3, 95 und die Erkl. शम्पतु (s. u. 2), श-शमै, शशमते 3. sg., अशमिष्ट, अशमिष्ठाः, partic. शमितं. 1) sich mühen, eifrig sein, arbeiten; insbes. von der Thätigkeit beim Cultus. RV. 6, 1, 9. इति यज्ञेभिः शशमे शमीभिः 3, 2. अथयस्ते सुदानवे धिया मर्तः शशमते 2, 4. अथगित्वा स मर्त्यः शशमे देवतातये 8, 90, 1. ध्रुवमया ध्रुवमुताशमिष्ठाः 3, 29, 16. 5, 2, 7. सुशमि शमीधम् TBR. 3, 6, 4. — 2) zurichten, zubereiten: स इदं देवेभ्यो कृविः शमीष VS. 1, 15. अतं कृविः शमितम्, शमिता यज्ञधै 17, 57. सूचीभिः शम्पतु वा 23, 33. 37. 40. कस्ते गात्राणि शम्पति 39, 42. In den entsprechenden Stellen lesen TS. und KĀT. शम्पतु, शम्पति u. s. w. — 3) partic. शशमानं eifrig bemüht, beschäftigt, fleissig; namentlich in der Arbeit für die Götter NAIGH. 3, 14 (अर्चतिकर्मन्). 4, 3. Nir. 6, 8 (= शंसमान). RV. 1, 83, 12. शशमानस्य वा नः स्वेदस्य । विदा कामस्य वेनतः 86, 8. 113, 20. 142, 2. 3, 18, 4. 4, 2, 9. 13. अथस्यवः शशमानासं उ-क्वैः 16, 15. 51, 7. 4, 22, 8. यजु 23, 2. 4. सुन्वत् 31, 8. 1, 141, 10. 8, 35, 2. — 4, 41, 3. गव्यं चिद्वर्चं नरः शशमाना अयं व्रन् 5, 29, 12. यो वः शमीं श-शमानस्य निन्दात् 42, 10. यो वा यज्ञैः शशमानो कृ दशति 1, 131, 7. 2, 12, 14. 20, 3. 8, 33, 2. 10, 11, 5. शंसः शशमानस्य 64, 10. 92, 7. उत्तं अये शश-मानस्य वाज्ञाः (जिह्वाताम्) 142, 6. AV. 12, 2, 10. ये अयवः शशमानाः पर्युः 18, 2, 47. VS. 20, 65. — Vgl. सम्पु.

2. शम्, शाम्यति DHĀTUP. 26, 92 (उपशमे). P. 7, 3, 74. VOP. 11, 3. 5. (प्र) शमेत् R. GORR. 1, 8, 14. शशाम, अशामत्: im Epos aus metrischen Rück- sichten auch med.; शमिता und शास्त्रा P. 7, 2, 56. VOP. 26, 208. absol. शमम् und शामम् (angeblich vom caus.). P. 6, 4, 93. Schol. pass. impers. शम्पते, अशमि P. 7, 3, 34. VOP. 24, 6. partic. शांत s. bes. ruhig —, still werden, befriedigt sein; aufhören, sich legen, erlöschen: भूतान्यशाम्यन् VS. 14, 31. इमौ लोकावशाम्यताम् TS. 2, 5, 2. नो न्वेवात्राशमत् es ist noch nicht zur Ruhe gekommen CAT. Br. 1, 7, 4, 7. शाम्य मा पुचः MBH. 2, 1936. 5, 7319. शाम्येतप्रत्यपकारेण नोपकारेण दुर्जनः KUMĀRAS. 2, 40. समत्सरे ऽपि शशाम तेन नितिपाललोकः RAGH. 7, 3. Spr. (II) 2026. (I) 2132. KATHĀS. 14, 51. PRAB. 5, 14. BHĀG. P. 1, 6, 36. BHĀṬṬ. 14, 106. ब्रह्म- र्षी शाम्यतो beruhigt MBH. 1, 6362. 4, 651. R. 4, 44, 45. शाम्यते MBH. 5, 3864. नहि ते जातु शाम्येरन्ते रात्र्येन 4678. यदा शाम्यति विप्रुषः CAT. Br. 14, 2, 2, 28. SHĀP. Br. 5, 10. CĀNKH. GRH. 6, 6. KAUC. 85. 116. प्र- लम् SUCH. 2, 347, 1. आक्रान्तिधान RĀGA-TAR. 3, 17. न जातु कामः कामा- नामुपयोगेन शाम्यति Spr. (II) 3241. (I) 4678. विप्रुः KATHĀS. 56, 96. वै-

रम् MBH. 14, 2509 (med.). पितं शर्करया Spr. 3243. वृद्धं रजः BHĀṬṬ. 17, 63. शाम्यन्मेष 11, 31. अशम् MARK. P. 63, 35. हिमेन किं शाम्येदुष्क- तेनेव उष्कृतम् RĀGA-TAR. 3, 400. शेमुश्च पापानि नरेन्द्रसूतोः HARIV. 8404. अशेषाणि घोरानि MARK. P. 58, 72. PĀNĀR. 4, 3, 1 (साम्येत् gedr.). दिव्यम् (sc. वैकृतम्) VARĀH. BRH. S. 46, 5, 48, 84. ब्राह्मणस्त्वनधीयानस्तृणामिदं शाम्यति M. 3, 168. तेजः 9, 321. तेजांसि च तमांसि च MBH. 13, 3038. अ- ग्रिमार्तुता HARIV. 95 (med.). 13954 (शाम्यमाने तु समरे पावके mit der neueren Ausg. zu lesen). द्वाग्निः RAGH. 2, 14. कोपाग्निः Spr. (II) 3422 (med.). शशाम दक्नो न पुनः क्रान्तिधनिः KATHĀS. 16, 15. देहदाहः Gīt. 7, 41. BHĀG. P. 9, 5, 12.

— caus. 1) शमयति (hier und da auch med. aus metrischen Rücksich- ten) DHĀTUP. 19, 70. P. 6, 4, 92. VOP. 18, 24. अशीशमत्; Bildung des pass. P. 6, 4, 62. 93. VOP. 24, 5. partic. शमित (nach P. 7, 2, 27. VOP. 26, 114 und den Lexicographen angeblich auch शात). a) beruhigen, stillen, be- schwichtigen; zurechtbringen überh.; einen Fehler gut machen, placare: रेगम् AV. 2, 3, 4. अग्निम् 3, 21, 8. मय्युम् 7, 74, 3. VS. S. पृ. शुचम् TS. 5, 1, 5, 1. AIT. Br. 1, 13. 3, 36. 6, 21. das Feuer शम्याशमयत् TBR. 1, 1, 3, 11. 6, 7. हेतिम् 2, 1, 6. वरुणम् TS. 2, 1, 3. 3, 4, 3. लोक-यैः (abl.) 5, 4, 3. 4. प्राणै-भ्य एवास्म्य शुचं शमयति 6, 3, 1. — चितं वितितम् VEDĀNTAS. (Allah.) No. 41. क्रुद्धं जनार्दनम् । अर्जुनः शमयामास MBH. 3, 468. R. GORR. 2, 21, 1. KĀM. NĪTIS. 12, 40. BHĀG. P. 4, 30, 46. मृगाश्च (boni ominis) शम- यतः पतिषाः (mali ominis) R. GORR. 1, 76, 11. अथवा सज्जते घोरमद्भुतं श- मयेत्तथा AV. PARIC. in Ind. St. 1, 296. पापकृत्याम् MBH. 1, 672. ब्रह्मस्त्रे- णैव सर्वमशीशमत् 7, 8624. उपद्रवम् KATHĀS. 115, 112. दैवं प्रतिकूलम् CĀK. 7, 16. शास्त्रिभिः VARĀH. BRH. S. 43, 61. दुर्जितानि 103, 13. 104, 48. तपः KUMĀRAS. 2, 56. तद्वचः MBH. 1, 576. अश्वमेधेण ebend. und 4, 398. HARIV. 14005. अश्वमवर्षं वायुं च MBH. 5, 2394. यज्ञविल्वम् RĀGA-TAR. 1, 184. वि- कृतीः PĀNĀR. 3, 13, 22. पापम् MARK. P. 108, 29 (med.). कृच्छ्रम् BHĀG. P. 4, 30, 4. कश्मलम् 3, 9, 28. भयम् MBH. 5, 238 (med.). R. GORR. 1, 76, 14. 3, 10, 14. दर्पम् MBH. 14, 2257. प्राज्ञपव्यलीकम् RAGH. 4, 87. आधिम् 8, 27. संरम्भम् 15, 85. प्रकृतिवैराग्यम् 17, 55. तृषम् Spr. 2956. दोषान् MARK. P. 100, 17. दुःखम् MBH. 3, 72. KATHĀS. 118, 176. शमिताशेषतद्यथ 2, 75. वि- षादम् BHĀG. P. 1, 11, 1. शाकम् 3, 4, 23. रोषं समुत्थम् 17, 29. क्रोधम् R. 4, 6, 1. प्रकोपम् KĀM. NĪTIS. 15, 22. परिदेवितम् BHĀG. P. 4, 17, 25. वायुम् SUCH. 1, 23, 10. भवतापम् Gīt. 1, 10. परितापम् CĀK. 104. BHĀG. P. 6, 9, 40. क्षमम् RĀGA-TAR. 1, 205. क्रान्तिधनिम् 4, 296. दुर्वचः KATHĀS. 32, 90. धातम् KHANDOM. 53. संसारम् PRAB. 108, 17. बुद्धिं मरणे ऽग्निमिव R. 4, 61, 22. बलमुद्धतमग्निमिवाम्भसा 9, 78. यथा वक्रिं मय्युम् BHĀG. P. 10, 89, 4. अग्निम् MBH. 1, 1136. दावम् 8297. 4, 397 (med.). 5, 1880. R. 5, 87, 10. R. 1, 4. RAGH. 7, 45. MEGH. 54. ad 18. Spr. (II) 2723. (I) 2940. RĀGA-TAR. 4, 125. BHĀG. P. 7, 9, 25. Inschr. in Journ. of the Am. Or. S. 7, 25, Cl. 3. अशमितनख so v. a. nicht in Ordnung gehalten, vernachlässigt MEGH. 89, v. l. für अनियमितनख. — b) euphemistisch so v. a. zum Tode bringen; Jmd aus dem Wege räumen, unschädlich machen, vernichten: प्रज्ञा पृथून् TS. 3, 1, 2. 2. वेनतेयशमितस्य भोगिनः RAGH. 11, 59. देवकाण्टकम् MBH. 3, 14620. HARIV. 8178 (med.). रान्तसान् MBH. 9, 2255. 4, 1521. संकृत्तं प्रजाः कालं कालः शमयते पुनः Spr. (II) 1696. Jmd bezwingen, überwinden: श- मयति गजानन्यान्ग्रन्थद्विपः कलभो ऽपि सन् (I) 8063. पतबलम् RAGH. 9,